THE BIBLE TRUTH

Editor
P.K. VARGHESE
000
Published by Church of Christ
പുതിയ നിയമ ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിന്റെ പുനരേകീകരണം

Vol. 34 | April 2019 | No. 04

എഡിറ്റോറിയൽ

ജീവിതം ഭദ്രമാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തവർ വിരളമാണല്ലോ. എന്നാൽ ഈ വ്യഗ്രതയിൽ ആളുകൾ അനുഭവിക്കുന്നതു ക്ലേശങ്ങളാണ്. മാനസികവും ശാരീരികവുമായ ക്ലേശങ്ങൾ നിമിത്തം വീർപ്പുമുന്നുന്നവരാണ് അധികവും. എന്താണ് ഇതിന്റെ കാരണം? പ്രതിവിധിയും നാം കണ്ടെത്തേണ്ടതാണ്. ഭൗതികമോ സാമ്പത്തികമോ ആയ ഭദ്രതയ്ക്കാണ് ആളുകൾ മുൻതൂക്കം കൊടുക്കുന്നത്. സമൂഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് പറയാതെ വയ്യ, ലൗകികമായ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മനുഷ്യർ കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുന്നത്. പണമില്ലാത്തവരെ ആളുകൾ പുച്ഛരിക്കയും അംഗീകരിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് സാമൂഹികമായ അംഗീകാരത്തിനായി ആളുകൾ എങ്ങനെയും പണമുണ്ടാക്കുവാൻ ബദ്ധപ്പെടുന്നു. പണം തെറ്റാണെന്നോ, പണമുണ്ടാക്കുന്നതു തെറ്റാണെന്നോ അല്ല ഞാൻ പറയുന്നതിന്റെ സാരം. മറിച്ച് അതിനു നാം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന മാർഗ്ഗം പ്രധാനമാണ്. അധാർമ്മികമായോ അന്യായമായോ പണസമ്പാദ്യത്തിലേർപ്പെടുന്നവർ നിരവധി പ്രശ്നങ്ങളിൽ ചെന്നു ചാടും. മതധാർമ്മികതയും ലോകധാർമ്മികതയും പരസ്പര വിരുദ്ധമാണ്. തെറ്റിനെ ന്യായീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവണത നാം സമൂഹത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. വ്യക്തികൾ തങ്ങളുടെ തെറ്റു

കളെ ന്യായീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ചിലരുടെ തെറ്റുകളെ സംഘടിതമായി ന്യായീകരിക്കയും അവരെ ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുവാൻ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു അപലപനീയമത്രെ.

ഭൗതിക ജീവിതം ശാശ്വതമല്ല. ശരീരത്തെക്കാൾ ആത്മാവിനു പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുവാനാണ് ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്: ദൈവം പരിശുദ്ധനാണ്. പരിശുദ്ധനായ ദൈവവുമായി ബന്ധം പുലർത്തുവാൻ തെറ്റു ചെയ്തുകൊണ്ട് സാധ്യമല്ല. ദൈവം വ്യക്തികളെ സ്നേഹിക്കുന്നു. പക്ഷെ അവരുടെ തെറ്റുകളെ വെറുക്കുന്നു: കാരണം നമ്മുടെ സാമൂഹ്യജീവിതം കുറ്റമറ്റതാകാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ചതി, വഞ്ചന, അക്രമം, അഴിമതി, പിടിച്ചുപറി മുതലായവ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കും. അതു നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ സ്വസ്ഥത നഷ്ടപ്പെടുത്തും. നമ്മുടേതു മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവരുടേയും സ്വസ്ഥത ഇല്ലാതാക്കും. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ മനുഷ്യരും ശരിയും തെറ്റും വിവേചിച്ച് മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കണം. അവിഹിതമോ അനർഹമോ ആയതൊന്നും വേണ്ടാ എന്നു വെക്കണം. നമുക്കു പണമോ സ്വത്തോ നഷ്ടപ്പെട്ടാലും മറ്റൊരാളെ കവർന്നെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കരുത്. എല്ലാവരേയും ഒരേപോലെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയണം: നാം ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളാണ് നമുക്കു സ്വസ്ഥതയും സ്വസ്ഥതയില്ലായ്മയും തരുന്നത്. എന്തു സംഭവിച്ചാലും സത്യം വിട്ടു നടക്കുകയില്ല എന്ന തീരുമാനം എടുക്കണം. അതിൽ ഉറച്ചിരിക്കണം. പരീക്ഷണങ്ങൾ, പ്രലോഭനങ്ങൾ വരുമ്പോൾ നാം സാധാരണ പതറിപ്പോകും. സാത്താൻ നമ്മെ തോൽപ്പിക്കാൻ നാം അനുവദിക്കരുത്. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ മുഖ്യലക്ഷ്യം ദൈവികബന്ധം ആയിരിക്കണം.

ഭൗതികമായി മാത്രം ജീവിത ഭദ്രത നോക്കുന്നവർ ആത്മീയ ഭദ്രതയെ നോക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ പ്രശ്നമാകും. ഓരോ ദിവസവും മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ എന്തെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നു എന്നോർക്കുക. നാം ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ എന്നും ദുശ്ശീലങ്ങൾ എന്നും വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർ വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. മദ്യം ഉണ്ടാക്കുകയോ വില്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർ ഉണ്ട്. മദ്യപാനികൾ എല്ലാ

യിടത്തും പെരുകിവരുന്നുമുണ്ട്. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പദ്ഘടനയെ നിയന്ത്രിക്കത്തക്ക സ്വാധീനവും അതിനുണ്ട്. ഇതെല്ലാം കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കാമോ? എന്തിനു വേണ്ടി മനുഷ്യർ മനുഷ്യരെക്കൊണ്ട് ഇതെല്ലാം ചെയ്യിക്കുന്നു? ചിന്താശേഷി ഉള്ളവർ മനുഷ്യരെക്കൊണ്ട് ഇതെല്ലാം ചെയ്യിക്കുന്നു? ചിന്താശേഷി ഉള്ളവർ ചിന്തിക്കണം. ജീവിതം ഭദ്രമാക്കുന്ന ബദ്ധപ്പാടിൽ കുടുംബജീവിതങ്ങൾ എത്ര എത്ര തകർന്നിട്ടുണ്ട് എന്നു നമുക്ക് അറിയാം. അധർമ്മമാണ് മനുഷ്യരിൽ സമാധാനം ഇല്ലാതാക്കുന്നത്. കുടുംബത്തിലായാലും സമൂഹത്തിലായാലും യഥാർത്ഥ സമാധാനത്തിനു വേണ്ടിയാണ് നാം യത്നിക്കേണ്ടത്. മോഷ്ടാവും നീതിമാനും ദൈവവിശ്വാസിയായിരിക്കാം. പക്ഷെ വ്യത്യാസം അവരുടെ പ്രവൃത്തിയിലാണ്. അപരന്റെ നന്മ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ആരും ആരുടേയും അപഹരിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യരെല്ലാം നേരായ ചിന്തയിലേക്കു വരണം. എന്നാൽ മാത്രമേ ജീവിതം ശരിയാകയുള്ളൂ.

ഇന്നത്തെ വ്യക്തികളിലെ ക്ലേശവും സംഘർഷവും അകറ്റുവാൻ ദൈവത്തോട് അടുക്കാതെ രക്ഷയില്ല. ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കണം. പൂർണ്ണമായ ആശ്രയം വേണം. പണത്തേക്കാളും ധനത്തേക്കാളും വലുതാണ് ജീവൻ എന്നു തിരിച്ചറിയണം. തെറ്റു ചെയ്തുണ്ടാക്കുന്ന യാതൊന്നിനും നമ്മെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ കഴിയുകയില്ല. നീതിപൂർവ്വമായ അദ്ധ്വാനത്തിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന പ്രതിഫലം എടുത്തു ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് പ്രത്യേക രുചി അനുഭവപ്പെടും. അല്ലാതെ അനുഭവിക്കുന്നതു അരുചിയോടെയായിരിക്കും. മനസ്സു മാറ്റി ദൈവത്തിലേക്കു അടുത്തു വരിക. ദൈവവഴിയിൽ മാത്രമേ നടക്കൂ എന്നു ഉറച്ച തീരുമാനം എടുക്കുക. പിന്നെ യേശു ദൈവപുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏല്ക്കുകയും ചെയ്യുക. അപ്പോൾ കർത്താവു നമ്മെ രക്ഷിച്ച് അവന്റെ സഭയോട് ചേർക്കും. തുടർന്ന് നാം മരണത്തോളം വിശ്വസ്തമായി ജീവിക്കയും വേണം. സത്യസന്ധമായി ദൈവത്തെ അനുസരിച്ചു ജീവിച്ചാൽ ദൈവം നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കും.

ഞാൻ പറഞ്ഞതു നിങ്ങൾ കേട്ടോ?

ജെ.സി. ചോട്ട്

*ബൈ*ബിൾ ട്രൂത്തിലെ ലേഖനങ്ങളായ ബൈബിളിലെ അത്ഭുതങ്ങൾ, സഭ, ആരാധനയിൽ ഉപകരണ സംഗീതം ഉപയോഗിക്കുന്നത് തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങളും സംശയങ്ങളുമാണ് വായനക്കാരിൽ നിന്നും അധികവും കിട്ടുന്നത്. യോഹന്നാനാൽ യേശു സ്നാനപ്പെടുന്നതു മുതൽ പൗലൊസ് യേശുവിനോടു കൂടെ ഉണ്ടാകാതിരുന്നതു കൊണ്ട് അവന് എങ്ങനെ അപ്പൊസ്തലനാകാൻ കഴിയും എന്ന് ചിലർ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം എഴുത്തുകളിലൂട വീണ്ടും വീണ്ടും ഉത്തരങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ പറഞ്ഞതു നിങ്ങൾ കേട്ടോ? അവയിൽ ചിലതു ഞാൻ വീണ്ടും പറയാൻ പോകുകയാണ്. ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും തവണ അതു വായിക്കാൻ പറ്റാതിരുന്നവർക്കു വേണ്ടി ഒരിക്കൽ കൂടെ എഴുതുകയാണ്, ശ്രദ്ധിക്കുമല്ലൊ.

ഈ സംശയങ്ങളുടേയും ചോദ്യങ്ങളുടേയും കാരണം എന്തെന്നാൽ മതസംഘടനകളും സമുദായങ്ങളും ആളുകളെ തെറ്റുപഠിപ്പിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ്. തെറ്റ് ശരി എന്നു വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നവർ സത്യം കേൾക്കുമ്പോൾ സംശയിക്കുകയോ അതു തെറ്റാണെന്നു ധരിക്കുകയോ ചെയ്യും. അതു സ്വാഭാവികമാണ് അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസിന്റെ കാലത്ത് ജീവിച്ചിരുന്ന ചിലർ സത്യത്തെ ഭോഷ്ക്കായും ഭോഷ്ക്കിനെ സത്യമായും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതായി പറയുന്നുണ്ട് (റോമർ 1:25). ദൈവത്തിന്റെ അരുളിച്ചെയ്ത സത്യവചനത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞ് ആളുകൾ മനുഷ്യരുടെ ഉപദേശങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഇന്ന് അത്ഭുതങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ടോ? ഇന്ന് അത്ഭുതങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നവ അത്ഭുതങ്ങളേ അല്ല. ഒരാൾ കഷ്ടിച്ചു മരണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടാൽ ആളുകൾ പറയും അയാൾ അത്ഭുതകരമായി രക്ഷപ്പെട്ടു എന്ന്. വാഹനാപകടത്തിൽ ഒരാൾ ഒഴിച്ച്

മറ്റെല്ലാവരും മരിച്ചുപോയാൽ ആളുകൾ എന്തു പറയും? ഒരാൾ അത്ഭുതകരമായി രക്ഷപ്പെട്ടു എന്നു വിലയിരുത്തും. പ്രവപഞ്ച നിയമത്തിനു എതിരായി നടന്നിട്ടുള്ളതാണ് ബൈബിളിലെ അത്ഭുതങ്ങൾ. യേശുവും അപ്പൊസ്തലന്മാരും അവരുടെ കൈവെപ്പ് ലഭിച്ചവരും അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവ ആളുകളെ വിശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനും ദൈവവചനം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും ആയിരുന്നു. യേശു ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലായിരുന്നു, അതു കൂടിവന്നവരെ വിശ്വസിപ്പിക്കേണ്ടതിനായിരുന്നു. “ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതല്ലാതെ മറ്റു അനേക അടയാളങ്ങളും യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കാൺകെ ചെയ്തു. എന്നാൽ യേശു ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനും വിശ്വസിച്ചിട്ടു അവന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതിനും ഇതി എഴുതിയിരിക്കുന്നു” (യോഹന്നാൻ 20:30,31).

യേശുവിനെയും അപ്പൊസ്തലന്മാരെയും കുറിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, “ഇങ്ങനെ കർത്താവായ യേശു അവരോടു അരുളിച്ചെയ്ത ശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു എടുക്കപ്പെട്ടു. ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരുന്നു. അവർ പുറപ്പെട്ടു എല്ലാടത്തും പ്രസംഗിച്ചു; കർത്താവു അവരോടു കൂടെ പ്രവർദ്ധത്തിച്ചും അവരാൽ നടന്ന അടയാളങ്ങളാൽ വചനത്തെ ഉറപ്പിച്ചും പോന്നു” (മർക്കൊസ് 16:19,20).

എന്തുകൊണ്ട് അത്ഭുതങ്ങൾ ആവശ്യമായിരുന്നു? അന്ന് പുതിയ നിയമം പൂർണ്ണമായി എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് കേൾക്കുന്നവരെ വിശ്വസിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അവർ സംസാരിക്കുന്നതു ദൈവവചനമാണെന്നു ബോധ്യമാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. യേശു അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്തു താൻ ദൈവപുത്രൻ തന്നെ എന്നു തെളിയിച്ചു. അപ്പൊസ്തലന്മാർ സംസാരിച്ചത് ദൈവത്തിന്റെ വചനം തന്നെ ആണെന്ന് അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്ത് തെളിയിച്ചുകൊടുത്തു. ക്രിസ്തുവിനു രോഗികളോടും ഭൂതബാധിതരോടും കുരുടന്മാരോടും അനുകമ്പയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ എല്ലാവരേയും സൗഖ്യമാക്കിയില്ല. പല അവസരങ്ങളിലും യേശുവും അപ്പൊസ്തലന്മാരും അടയാളങ്ങളും അത്ഭു

തങ്ങളും ചെയ്തതു അവർ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളവരാണെന്നും തങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ വചനമാണെന്നും ബോധ്യപ്പെടുത്തി.

പരിശുദ്ധാത്മ സ്നാനം അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കാണ് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നത്. യോഹന്നാൻ 14:16-26; യോഹന്നാൻ 15:26,27; 16:1-16 വായിക്കുക. പിന്നെ ലൂക്കൊസ് 24:46-49 ഉം പ്രവൃത്തികൾ 15:26,27; 16:1-16 വായിക്കുക. പിന്നെ ലൂക്കൊസ് 24:46-49 ഉം 1:8 ഉം വായിക്കുക. യെരുശലേമിൽ കൂടി വന്നിരുന്ന അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ശക്തി വരികയും അവർ അവിടെ കൂടിവന്നിരുന്ന സകല ദേശക്കാരും ഭാഷക്കാരുമായിരുന്ന യെഹൂദന്മാരോട് അവരുടെ ഭാഷകളിൽ (അന്യഭാഷ) സംസാരിച്ചു (പ്രവൃത്തി 2:16). അതിന്റെ എല്ലാം ഫലമായി അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരോടും പ്രസംഗിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അതു വിശ്വസിച്ചവരോടു മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ടു സ്നാനമേല്ക്കുവാൻ കല്പിക്കയും അന്ന് മൂവായിരം പേർ അവരുടെ വചനം കേട്ടു വിശ്വസിച്ചു സ്നാനം ഏറ്റു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു അവരെ കർത്താവു തന്റെ സഭയോടു ചേർക്കുകയും ചെയ്തു (പ്രവൃത്തികൾ 2:37;38,41,47). അത്ഭുതത്തോടുകൂടെയാണ് സുവിശേഷം പൂർണ്ണതയോടെ പ്രസംഗിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്.

പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകം തുടർന്നു വായിച്ചാൽ പത്രൊസും യോഹന്നാനും (അപ്പൊസ്തലന്മാർ) സുന്ദരം എന്ന ദൈവാലയ ഗോപുരത്തിൽ വെച്ചു ഒരു മുടന്തനെ സൗഖ്യമാക്കി (പ്രവൃത്തികൾ 3:1-10). അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കയ്യാൽ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ പല അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും നടന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 5:12). അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കൈവെപ്പ് ലഭിച്ചവരായ പ്രവൃത്തികൾ 6-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഏഴുപേരും അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്തു അവരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പൊസ്തലന്മാരും അവരുടെ കൈവെപ്പു ലഭിച്ചവരും, കൂടാതെ കൊർന്നെല്യൊസിന്റെ ഭവനത്തിൽ ഉള്ളവർക്കും യെഹൂദന്മാരെ പോലെ ജാതികളെയും ദൈവം അംഗീകരിക്കുന്നു എന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനും അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട് (പ്രവൃത്തികൾ 10,11). മറ്റാർക്കും അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്യുവാനുള്ള കഴിവു ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. അപ്പൊസ്തല

ന്മാർക്കും അവരുടെ കൈവെപ്പു ലഭിച്ചവർക്കും പരിശുദ്ധാത്മ ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. തുടർന്നു അപ്പൊസ്തലന്മാരും അവരുടെ കൈവെപ്പ് ലഭിച്ചവരും മരണമടഞ്ഞു. അതിനു മുൻപ് പുതിയ നിയമം പുസ്തകരൂപത്തിൽ എഴുതി പൂർത്തിയാവുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് പൂർണ്ണമായതു വന്നപ്പോൾ അംശമായതു നീങ്ങിപ്പോയി (1 കൊരിന്ത്യർ 13:8). ഇനി ആളുകൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതു ദൈവത്തിന്റെ വചനം കേട്ടിട്ടു വേണം. വചനം പൂർണ്ണമായി കിട്ടിയതുകൊണ്ട് ഇനി ഉറപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല (റോമർ 10:17).

അതിനർത്ഥം ദൈവത്തിനു ഇന്നു അത്ഭുതം ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നാണോ? ഒരിക്കലുമല്ല. കാരണം ദൈവം സർവ്വശക്തനാണ്. അവന്നു എന്തും ചെയ്യാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവന്റെ ഇഷ്ടമാണോ അല്ലയോ എന്നതാണ്. വാസ്തവത്തിൽ ദൈവം അത്ഭുതകരമായിട്ടാണ് ആകാശവും ഭൂമിയും അതിലുള്ള സകലവും സൃഷ്ടിച്ചത്. അതിൽ പുരുഷനും സ്ത്രീയും ഉൾപ്പെടുന്നു. എന്നിട്ട് പ്രത്യുല്പാദന ശേഷി കൊടുത്തു. ഓരോന്നിനും അതിന്റേതായാ തരത്തിൽ പ്രത്യുല്പാദനവും നടത്താൻ കഴിയുന്നു. വീണ്ടും ദൈവത്തിനു അത്ഭുതങ്ങളാൽ സൃഷ്ടിത്വും തുടരേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അതുപോലെ ദൈവത്തിനു ഒരു നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തുവാനും ആളുകളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനും അത്ഭുതങ്ങൾ ആവശ്യമായിരുന്നു. ആ ഉദ്ദേശം നിവർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അതു ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അപ്പോൾ പിന്നെ രോഗികളെ ദൈവം സൗഖ്യമാക്കുകയില്ലേ എന്നു ചോദിച്ചേക്കാം. ദൈവം ചെയ്യുന്നതു ഡോക്ടർമാരിൽ കൂടെയും മരുന്നുകളിൽ കൂടെയും മറ്റും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നാം ദൈവത്തിൽ ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ചാൽ അടയാളങ്ങളുടേയും അത്ഭുതങ്ങളുടേയും ആവശ്യമില്ല. ആത്മരക്ഷക്കും നിത്യജീവനും ദൈവം ഇന്നു വെച്ചിരിക്കുന്നതു ശക്തിയുള്ള അവന്റെ വചനമാണ്.

ഇന്നും അത്ഭുതം നടക്കുന്നു എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവർ ഉണ്ട്. അവർക്കു മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കാനോ കുരുടർക്കു കാഴ്ച കൊടുക്കാനോ കയ്യുംകാലും നഷ്ടപ്പെട്ടവർക്ക് അവ തിരിച്ചു

കൊടുപ്പാനോ കഴിയുകയില്ല. അതു സർവ്വ മനുഷ്യർക്കും അറിയാവുന്ന സത്യമാണ്. പക്ഷെ ആളുകൾ പലരും ബൈബിളിലെ അത്ഭുതങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശത്തെയും മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. പുതിയ നിയമത്തിൽ യേശുക്രിസ്തു തിരഞ്ഞെടുത്ത അപ്പൊസ്തലന്മാരും അവർ കൈവെച്ചവരും മാത്രമേ അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും ചെയ്തിരുന്നുള്ളു എന്നതു തർക്കമറ്റ സംഗതിയാണ്. ഇന്നു അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു ദൈവേഷ്ടമല്ല. അതിന്റെ ആവശ്യവുമില്ല. ദൈവേഷ്ടത്തിനു എതിരായി ചിന്തിക്കുന്നതു തന്നെ തെറ്റാണ്.

സഭയെ സംബന്ധിച്ച്, കർത്താവ് ഒരു സഭയാണ് പണിതത് (മത്തായി 16:18,19). ക്രിസ്തു സഭയുടെ രക്ഷിതാവാണ് (എഫെസ്യർ 5:23). അവൻ സഭയുടെ തലയാണ് (കൊലൊസ്യർ 1:18). അതു അവന്റെ പേരിനാൽ അറിയപ്പെടുന്നു (റോമർ 16:16), അവൻ വീണ്ടും വന്നു ആ സഭയെ പിതാവിനു ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും (1 കൊരിന്ത്യർ 15:24). അതു എന്നേക്കും നിലനില്ക്കും എന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് (ദാനിയേൽ 2:44). ആ സഭ ഇന്നും ഉണ്ട്. കർത്താവിന്റെ സുവിശേഷത്താൽ വിളിച്ചു വേർതിരിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടമാണ് സഭ. രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെ കർത്താവ് തന്റെ സഭയോടു ചേർക്കുന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 2:47).

ആരാധനയെ സംബന്ധിച്ച് നാം സത്യത്തിലും ആത്മാവിലും നമസ്ക്കരിക്കണം. ആരാധനയുടെ ഭാഗമായി നാം ഹൃദയത്തിൽ കർത്താവിന്നു പാട്ടുപാടുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (എഫെസ്യർ 5:19; കൊലൊസ്യർ 3:16). പുതിയ നിയമത്തിൽ ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു പാട്ടുപാടുന്ന മാതൃക നാം വായിക്കുന്നില്ല. സഭയുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ആദ്യനൂറ്റാണ്ടിൽ വിശ്വാസികൾ പാട്ടുകൾ പാടിയിരുന്നു. ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചതേയില്ല. മനുഷ്യർ പിന്നീട് പലതും കൂട്ടിച്ചേർത്തവയിൽ ഉപകരണങ്ങളും കടന്നുവരുന്നു. ആരാധന ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ളതാണ്. മനുഷ്യരുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതും ദൈവാരാധനയിൽ ആകരുത്. ദൈവേഷ്ടം മാനിക്കുന്നവരെ മാത്രമേ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കയുള്ളു.

യൂദയുടെ സ്ഥാനത്തേക്ക് മറ്റൊരാളെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ

തിരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ പറയുന്നതു യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം മുതൽ അവരോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നവർ ആകേണം എന്നാണ്. അങ്ങനെ രണ്ടുപേരെ ചീട്ടിട്ടു മത്ഥിയാസിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. എന്നാൽ പൗലൊസ് അപ്പൊസ്തലൻ ആയിരുന്നില്ലേ? തീർച്ചയായും. പൗലൊസ് തന്റെ അപ്പൊസ്തലത്തെക്കുറിച്ച് ആവർത്തിച്ച് ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നുണ്ട് (1 കൊരിന്ത്യർ 1:1; ഗലാത്യർ 1:1; എഫെസ്യർ 1:1). "ആ സുവിശേഷത്തിനു ഞാൻ പ്രസംഗിയും അപ്പൊസ്തലനും ഉപദേഷ്ടാവുമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" (2 തിമൊഥെയൊസ് 1:11). താൻ ജാതികളുടെ അപ്പൊസ്തലൻ എന്നു അവൻ പറയുന്നുണ്ട് (റോമർ 11:13). സഭയെ ഉപദ്രവിച്ചതുകൊണ്ട് താൻ അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവൻ എന്നു പറയുന്നുണ്ട് (1 കൊരിന്ത്യർ 15:9). ദൈവം നിയമിച്ചാക്കിയ ഒരാളെ നാം സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. തിരുവെഴുത്തു ദൈവശ്വാസീയമാകയാൽ വിശ്വസനീയമത്രെ. "ഞാൻ അതിശ്രേഷ്ഠതയുള്ള അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ഒട്ടും കുറഞ്ഞവനല്ല എന്നു നിരൂപിക്കുന്നതായി പൗലൊസ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്" (2 കൊരിന്ത്യർ 11:5).

★

പ്രിയപ്പെട്ട മണവാട്ടി

ബെറ്റി ബെറ്റി ചോട്ട്

ദൈവത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ

ആദ്യമായി ദൈവം സഭയെ നോക്കുന്നതു തന്റെ പുത്രന്റെ രക്തത്തിലൂടെയാണ്. കാരണം യേശു തന്റെ രക്തം കൊടുത്തു വിലക്കു വാങ്ങിയതാണ് സഭ. മാനുഷിക ചിന്തയിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി അവരുടെ ക്ഷേമത്തിനായി ത്യാഗം അനുഷ്ഠിച്ചാൽ അതു പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടും, ആ വ്യക്തി പ്രത്യേകതയുള്ളവനായി പരിഗണിക്കപ്പെടും. അങ്ങനെയുള്ള ത്യാഗം നേരിട്ട് ഫലപ്രദമായിത്തീരും. എന്നാൽ ദൈവം സഭയെ നോക്കുമ്പോൾ വളരെ

ഉയർന്ന ഒന്നായി കണക്കാക്കും. ആ യാഗവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നവർ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും. ജനങ്ങളുടെ പാപ പരിഹാരത്തിനായി ദൈവം വെച്ചിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധീകരണ ഘടകമാണ് യേശുവിന്റെ രക്തം.

രണ്ടാമതായി ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ നോക്കുന്നതു പൂർണ്ണതയുള്ള ആളുകളായിട്ടല്ല, മറിച്ച് പുർണ്ണമാക്കപ്പെട്ടവരായിട്ടാണ്. ഒരു മനുഷ്യനും പാപം കൂടാതെ ജീവിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കും പാപരഹിതനായി ജീവിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. എന്നാൽ, ക്രിസ്തുവിൽ ആയിത്തീർന്നവർ ദിവസന്തോറും ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിച്ച് അവനെ അനുസരിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നു. അറിയാതെ ചെയ്യുന്ന പാപം ദൈവം കണക്കാക്കുന്നില്ല (റോമർ 4:8). ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗത്തോടു ബന്ധപ്പെടുന്ന ആളെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന രക്തം തുടർച്ചയായി ശുദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം സകല പാപങ്ങളെയും ശുദ്ധീകരിപ്പിക്കാൻ മതിയായതത്രെ (1 യോഹന്നാൻ 1:7).

പലരും വിചാരിക്കുന്നതു ന്യായവിധിനാളിൽ ദൈവം ഓരോരുത്തരുടേയും പാപങ്ങൾ ഒരു തുലാസിന്റെ ഒരു തട്ടിലും മറ്റൊരു തട്ടിൽ ചെയ്ത സൽപ്രവൃത്തികളും ഇടും. അതിൽ ഏതാണോ കൂടുതൽ അതനുസരിച്ചായിരിക്കും ആ വ്യക്തി രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതും നഷ്ടപ്പെടുന്നതും എന്നാണ്. എന്നാൽ ഈ ആശയം ബൈബിളിനു അന്യമാണ്. കാരണം അതു ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്തെ പ്രയോജനം ഇല്ലാതാക്കുന്നു. കൂടാതെ രക്ഷ പൂർണ്ണമായും ഒരാളുടെ പ്രവൃത്തിയെ ആശ്രയിച്ചാകും. അതു ദൈവനിയമത്തിനു വിരുദ്ധമാകും.

സത്യം എന്തെന്നാൽ ഒരു പാപത്തിനു പോലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശനം ഇല്ല. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു രണ്ടു വിധത്തിലാണ് പാപങ്ങൾ വരാൻ സാധ്യത: 1) അറിയാതെ ചെയ്യുന്ന പാപം ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്താൽ മായിച്ചു കളയുന്നു. അതുകൊണ്ട് അത് അയാളുടെ പേരിൽ കണക്കിടുന്നില്ല. 2) മനഃപ്പൂർവ്വം പാപം ചെയ്യുന്നവരുണ്ട്. അവർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു ഏറ്റു പറയുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഒരു യാഗവും അവശേഷിക്കുന്നില്ല. പിന്നെ അവർക്കു ഭയങ്കരമായൊരു ന്യായവിധിയാണു

ള്ളത്. എന്നാൽ മാനസാന്തരപ്പെട്ട് ഏറ്റു പറയുന്നവരോട് ദൈവം ക്ഷമിക്കും. അത്തരം മനഃപ്പൂർവ്വം പാപം ചെയ്തു ജീവിക്കുവാനോ മരിക്കുവാനോ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. കാരണം അയാൾക്ക് അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്ത് നന്നായി അറിയാം. ദൈവം തന്റെ വചനത്തിൽ സ്പഷ്ടമായി അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു മനഃപ്പൂർവ്വം അനുസരണക്കേടുമായി ആർക്കും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകാൻ സാധ്യമല്ല എന്നാണ്.

അതുകൊണ്ട് സഭയിലുള്ള ആളുകൾ പൂർണ്ണതയുള്ളവരല്ല. മറിച്ചു പൂർണ്ണമാക്കപ്പെട്ട, ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ആളുകളും തുടർച്ചയായി ദൈവപുത്രന്റെ രക്തത്താൽ ശുദ്ധീകരണം ലഭിച്ചവരുമാണ്. പാപം നിറഞ്ഞ ലോകത്തിൽ, ദൈവം ക്രിസ്ത്യാനികളെ കാണുന്നതു ഇരുട്ടിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന വെളിച്ചമായിട്ടാണ്. ക്രിസ്തു അവന്റെ നീതിയാലാണ് ക്രിസ്തുവിൽ നമ്മെ നീതികരിക്കുന്നത്. മാനുഷ നീതിയും ദൈവനീതിയും രണ്ടും രണ്ടാണ്.

മൂന്നാമതായി തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ അവൻ കാണുന്നു. നാം ആൾത്തിരക്കുള്ള വീഥികളിൽ നടന്നു നീങ്ങുമ്പോൾ നാം ചുറ്റും വീക്ഷിക്കും. പരിചയം ഉള്ളവർ ഉണ്ടോ എന്നാണ് നാം നോക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ നാം ഓടിച്ചെന്നു അവരോടു സംസാരിക്കും. ഒരു സഹോദരനാകാം, സഹോദരിയാകാം, ഭർത്താവാകാം, അപ്പനാകാം, മക്കളാകാം, അപരിചിതർക്കിടയിൽ പരിചയമുള്ള ഒരു മുഖം ദൃശ്യമാക്കുന്നതു നമുക്കു ഏറ്റവും സന്തോഷപ്രദമായിരിക്കും.

ദൈവം ലോകത്തെ വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ പാപക്കറകൾ പുരണ്ട് ഇരുട്ടിൽ വസിക്കുന്നവർക്കിടയിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന വിലയുള്ള ഭക്തരെ അവൻ കാണുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടു അവന്നായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടവർ. അവരെ കാണുമ്പോൾ ദൈവഹൃദയം സന്തോഷിക്കും. ഒരു പാപി മാനസാന്തരപ്പെടുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗം സന്തോഷിക്കും.

നാലാമതായി, സഭയിലുള്ള ആളുകളെ ദൈവം കാണുന്നതു ഒരേ മനസ്സുള്ളവരായിട്ടാണ്. ഒരേ മനസ്സ് ഒരു വലിയ

നിക്ഷേപം തന്നെയാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള സ്നേഹിതരോടു ആവേശത്തോടു കൂടെ ദീർഘമായി സംസാരിക്കും. വീട്ടിലുള്ള മറ്റെല്ലാവരും ഉറങ്ങാൻ കിടന്നാലും ഞാൻ പിന്നെയും അവരോടു സംസാരിച്ചിരിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടും. പിന്നെ മേശക്കു ചുറ്റും ഇരുന്നു എത്രത്തോളം ചിന്തകൾ പങ്കിടാമോ അത്രയും പങ്കിടും. എല്ലാ പരിചയക്കാരോടും ഇത്തരം കൈമാറ്റം അസാധ്യമാണ്. ഒരേ രീതിയിൽ ചിന്തിക്കുന്നവരും നമ്മെ കരുതുന്നവരുമായി നമുക്ക് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. അവരുമായി നാം നമ്മുടെ ചിന്തകൾ കൈമാറും. അതു ദൈവവും തന്റെ മക്കളുമായുള്ള ബന്ധത്തിലും വാസ്തവമാണ്. ഏകമനസ്സുള്ളവർക്കു സുദീർഘമായ കൂട്ടായ്മ ഒരുമിച്ച് അനുഭവിക്കാൻ കഴിയും. ഏക മനസ്സുള്ളവർ തങ്ങളുടെ മനസു തുറന്ന് പ്രാർത്ഥനയോടെ മനുഷ്യമനസ്സും ഹൃദയവും ദൈവമുൻപാകെ തുറക്കേണ്ടതിനായിരിക്കും.

അഞ്ചാമതായി, സഭ ദൈവത്തിന്റെ മനോഹരവും പ്രത്യേകതയുമുള്ളതുമാണ് കാരണം അവരെ അവൻ കാണുന്നതു തന്റെ മാതൃക പിൻപറ്റുന്നവരായിട്ടാണ്. കറ പുരളാത്തതും വിശുദ്ധവുമായ മറ്റൊരു ജീവിതം ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു യോജിച്ചതാണ്. ആരംഭത്തിൽ തന്റെ സാദൃശത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും, അതു നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവർക്കു ദൈവിക സ്വഭാവം പുതുക്കിക്കൊടുത്തതായിട്ടാണ് ദൈവം കാണുന്നത്. അവരെ തന്റെ ജനമായി അറിയുന്നതു ദൈവത്തിനു വലിയ സന്തോഷം ജനിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

ആറാമതായി, സകല ഭൂവാസികൾക്കിടയിലും സഭ ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ പ്രധാന്യമുള്ളതാണ് കാരണം അവൾ അവന്റെ പൈതങ്ങളാണ്. മാതാപിതാക്കൾ അവരുടെ മക്കളെക്കുറിച്ച് അഭിമാനിക്കുന്നവരാണ്. മക്കൾ നന്നായാൽ അതു പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവർ പക്വതയിലേക്കു വളർന്നാൽ, അവർ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ അവരുടേതായിരിക്കും. അവരുടെ ചിന്തകളും നിശ്ചയങ്ങളും മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നു കടമെടുക്കുന്നതായിരിക്കില്ല. അവരുടെ വളർച്ച കാണുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയം തുടിക്കും. ദൈവത്തിനു തന്റെ മക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള തോന്നലും

അഭിമാനവും ഒന്നോർത്തു നോക്കുക - സഭ ലോകത്തിലെ പരീക്ഷണങ്ങളേയും വെല്ലുവിളികളേയും അതിജീവിച്ച് വളരുമ്പോൾ, അവരുടെ ആത്മീയ ശക്തിയിൽ ദൈവത്തിനു എന്തു തോന്നും? ഇയ്യോബിനെക്കുറിച്ചു സാത്താനോടു ചോദിച്ച ചോദ്യം ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടോ? പിതാവിന്റെ അഭിമാനം നിങ്ങൾ ആ ചോദ്യത്തിൽ കേൾക്കുന്നില്ലേ? "എന്റെ ദാസനായ ഇയ്യോബിൽ നീ ദൃഷ്ടി വെച്ചുവോ? അവനെപ്പോലെ നിഷ്കളങ്കനും, നേരുള്ളവനും ദൈവഭക്തനും ദോഷം വിട്ടകലുന്നവനും ഭൂമിയിൽ ആരും ഇല്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു" (ഇയ്യോബ് 1:8).

ഏഴാമതായി, യേശു സഭയെ തന്റെ മണവാട്ടിയായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. എന്താണ് മണവാട്ടി എന്നു പറഞ്ഞാൽ? അവൾ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവൾ; ഒരു യുവാവ് മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നു ഒരു സ്ത്രീയെ തന്റേതായി വിവാഹത്തിനു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. അവൻ അവളെ നോക്കുമ്പോൾ ഊഷ്മളമായ സ്നേഹം മാത്രമല്ല, കൈവശമാക്കിയ സ്നേഹമാണ് കാണുന്നത്. അവൾ എന്റേതാണ്! അവൾക്കായി അവൻ ജീവിക്കുന്നു, അവളെ ഉപദ്രവങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ ഒരുപക്ഷെ മരിക്കുവാൻ പോലും അവൻ തയ്യാറാകുന്നു. അതാണ് യേശുവിന്റെ സഭയുടെ ചിത്രം. ദൈവപുത്രൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത് തന്റേതാകുവാനായി അവൾക്കു വേണ്ടി മരിച്ചു. അവൾ അവന്റെ പേരാണ് ധരിക്കുന്നത്, അവൾ അവനെ കർത്താവും യജമാനനുമായി കാണുന്നു. കാരണം അവനു അവളോടുള്ള മഹത്തായ സ്നേഹമാണ്; അവളിൽ കൂടെയാണ് തന്റെ വിജയം അവൻ പിതാവിനു ഏല്പിക്കുന്നത്. അതിനു ശേഷം രാജാവും രാജ്ഞിയും എന്നേക്കും സന്തോഷപ്രദമായി ജീവിക്കും. യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിൽ അതല്ല അനുഭവം. കാരണം നാം ലോകത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ ജഡത്തിലാണ്. പക്ഷെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആത്മാക്കളാണ്. പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ എന്നേക്കും സന്തോഷത്തോടെ വസിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കാണട്ടെ എന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

അറിവില്ലാത്തവർ രക്ഷിക്കപ്പെടുമോ?

ഡേവിഡ് തർമാൻ

പലർക്കും ഒരു ചോദ്യമായി അവശേഷിക്കുന്ന വിഷയമാണിത്. അറിയായ്മയുടെ കാര്യത്തിൽ വാദിക്കുന്ന ആളുകൾ. ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷ എല്ലാവർക്കുമായിട്ടുള്ളതാണ്. ആ രക്ഷ എങ്ങനെ ലഭിക്കുമെന്ന് ആളുകൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. എന്നാൽ ദൈവകല്പനകളോ, അരുളപ്പാടുകളോ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അജ്ഞതയിൽ കഴിയുന്നവർക്കു രക്ഷയുണ്ടോ എന്നതാണ് ചോദ്യം. എന്നാൽ അറിയായ്മയുടെ കാലങ്ങളെ ദൈവം ലക്ഷ്യമാക്കാതെ ഇപ്പോൾ എല്ലായിടത്തും എല്ലാവരും മാനസാന്തരപ്പെടണമെന്നു മനുഷ്യരോടു ദൈവം കല്പിക്കുന്നു (പ്രവൃത്തി 17:30). എല്ലാവരും മാനസാന്തരപ്പെടണമെന്നു വ്യക്തമായി ഈ വാക്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിനു പകരമായി ആർക്കും ഒന്നും ചെയ്യാനാവില്ല. സുവിശേഷ സന്ദേശം ഒരിക്കലും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവരും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടും. അജ്ഞത രക്ഷക്കു സഹായകരമാണെന്ന വസ്തുത പൊതുവിൽ ഉള്ളതാണ്; മാനുഷികമാണ്. വേദപുസ്തകത്തിൽ എന്താണ് കല്പിച്ചിട്ടുള്ളത്?

പ്രസംഗിക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല ആളുകളെ ശിക്ഷക്കു വിധിക്കുന്നത് എന്ന കാര്യം നാം ആദ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കണം. പാപം ചെയ്യുന്ന ദേഹിയാണ് മരിക്കുന്നത് (യെഹെസ്കേൽ 18:20). പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമത്രെ (റോമർ 6:23). നീതിമാൻ ആരുമില്ല, ഒരുത്തൻ പോലും ഇല്ല; ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ല; എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തു ദൈവതേജസ് ഇല്ലാത്തവരായി തീർന്നു (റോമർ 3:23). ആളുകൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നതു മറ്റൊന്നുകൊണ്ടുമല്ല. അവരുടെ പാപം നിമിത്തമാണ്. ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിൽ അയച്ചതു ലോകത്തെ വിധിപ്പാനല്ല, ലോകം അവനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനത്രെ. അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു ന്യായവിധിയില്ല. വിശ്വസിക്കാത്തവന് ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രന്റെ നാമത്തിൽ വിസ്വസിക്കായ്കയാൽ ന്യായവിധി വന്നകഴിഞ്ഞു (യോ

ഹന്നാൻ 3:17-18). ലോകത്തെ വിധിച്ചുകഴിഞ്ഞു. യേശുക്രിസ്തു വന്നപ്പോഴാണ് ശിക്ഷക്കു വിധിച്ചത്. പാപത്തിൽ നിന്നും മരണത്തിൽ നിന്നും പുറത്തു കടക്കുവാനുള്ള ഒരു വഴി അവൻ നല്കി. ലോകം മുഴുവൻ ഈ സംഭവം അറിയപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞതാണ്; അല്ലെങ്കിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചുകഴിഞ്ഞതാണ്.

അജ്ഞത ആരെയെങ്കിലും രക്ഷിക്കുമെങ്കിൽ അയാളുടെ പാപം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. അതായത് യേശുക്രിസ്തുവിനെയോ അവന്റെ രക്തത്തെയോ കൂടാതെയാണെന്നു വരുന്നു. മനുഷ്യർ എങ്ങനെയുള്ളവരായിരുന്നാലും ഒരേ ഒരു രക്ഷകനും ഒരേ ഒരു രക്ഷാനിലവാരവുമാണ് ദൈവത്തിനുള്ളത്. വിവിധ രീതിയിലുള്ള നിലവാരമല്ല ദൈവത്തിന്റേത്. ദൈവനീതി എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെയാണ് ഉള്ളത്. അവസാനം വരെ പാപത്തിൽ ജീവിച്ചിട്ടു അറിയായ്മകൊണ്ടു ദൈവത്തോടു അടുക്കാമെങ്കിൽ ലോകം മുഴുവൻ സുവിശേഷം അറിയിച്ചതും വ്യർത്ഥമായില്ലേ? തന്നെയുമല്ല എക്കാലവും നിലനില്ക്കുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്. മറ്റൊരുത്തനിലും രക്ഷയില്ല; നാം രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആകാശത്തിൻ കീഴിൽ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നല്കപ്പെട്ട വേറൊരു നാമവും ഇല്ല (പ്രവൃത്തി 4:12). നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനു പുറത്താണെങ്കിൽ നിങ്ങളെ ശിക്ഷക്കു നിയമിച്ചു കഴിഞ്ഞു. കാരണം ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനത്തെ മാനിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ്. അതു പാപം നിമിത്തമാണ്. പാപപരിഹാരം കണ്ടെത്തുക എന്നതാണ് വ്യക്തികളുടെ കടമ. തികച്ചും പ്രായോഗികവും ദൈവസന്നിധിയിൽ സ്വീകാര്യവുമായ വഴി കണ്ടെത്തണം.

രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനുള്ള അവസരം ലഭിക്കാതെ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നു എന്ന ചിന്ത നമ്മുടെ മാനുഷിക നീതിബോധത്തെ ഉണർത്തുന്നു. ആത്മിയമായി അവർ മരിക്കേണ്ടി വരിക എന്നതു മനുഷ്യർക്കു വിഷമകരമാണ്. പക്ഷെ ജീവിത്തിൽ മറ്റേതൊരു കാര്യത്തിലും നമ്മൾ അതു പ്രായോഗികമാക്കുന്നില്ല. നമ്മൾ അറിഞ്ഞ സത്യം മറ്റുള്ളവരെ അറിയിക്കുവാനുള്ള കർത്തവ്യം നമ്മിൽ ഉണ്ട്. നമുക്കു നമ്മുടെ അജ്ഞതയിൽ കഴിഞ്ഞു സ്വർഗ്ഗ

ത്തിൽ പ്രവേശിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ യേശു സ്വർഗ്ഗം വെടിഞ്ഞു ഭൂമിയിൽ വരേണ്ട ആവശ്യം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; സുവിശേഷം ലോകത്തിൽ എല്ലായിടത്തും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നില്ല. അറിയാതെ തെറ്റു ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. പക്ഷെ തെറ്റു ചെയ്തിട്ടു രക്ഷക്കുള്ള മാർഗ്ഗം അറിഞ്ഞില്ല എന്നു പറയുന്നതു നീതീകരിക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒന്നാണ്. അജ്ഞത നിങ്ങളെ മോഷണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കാറില്ല. വൈദ്യുതാഘാതത്തിൽ നിന്നു അജ്ഞത ആരെയും രക്ഷിക്കാറില്ല.

ആകയാൽ പാപത്തിൽ നിന്നു അറിയായ്മയുടെ പേരിൽ രക്ഷിക്കണമെന്നു പറയുപന്നതു ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതി ആകയില്ല. ദൈവം കൃപാലുവാണ്, ദയയും മനസലിവും ഉള്ളവനാണ്, രക്ഷ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ ലഭിക്കുന്ന സൗജന്യമാണ് എന്നതെല്ലാം ശരിയാണ്, ദൈവനീതി നിറവേറ്റുവാൻ യേശു ശരീരത്തിൽ കഷ്ടത സഹിച്ചു, ക്രൂശിൽ ദാരുണമായി കൊല്ലപ്പെട്ടു. മനുഷ്യരെ ദൈവത്തോടു നിരപ്പിക്കുവാനായിരുന്നു അതെല്ലാം. അതുകൊണ്ടു യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം അല്ലാതെ ആർക്കും പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

★

പിശാചിനെ തോല്പിക്കാനുള്ള ഏക മാർഗം

ഗ്യാരി സി. ഹാംടൺ

ശരിയായി ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഏതൊരാൾക്കും സംശയലേശമെന്യെ പറയാവുന്ന കാര്യമാണ് സാത്താൻ ഇന്നും ജീവിക്കയും പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നത്. അക്രമവും ദൃഷ്ടതയും നമുക്കു ചുറ്റും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. നമ്മുടെ ടെലിവിഷനിൽ കൂടെ ദൃശ്യമാകുന്ന കാഴ്ചകൾ തന്നെ സാമാന്യ ധാർമ്മികതക്കപ്പുറത്തുള്ളവയാണ്. ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിന്റെ ശക്തി

യെയും ഫലത്തെയും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നവർ പോലും ഉണ്ട്. ഒരു വെല്ലുവിളിയെ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കയാണ് എല്ലാവരും. യേശു ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നവർ സത്യത്തിൽ നിന്ന കന്നു പോകുന്നതിനെയും ആളുകൾ ചോദ്യം ചെയ്യാറുണ്ട്. എന്തു കൊണ്ടാണ് സഭയ്ക്ക് സമൂഹത്തിൽ ചെലുത്താൻ കഴിയുന്നതി നേക്കാൾ സ്വാധീനം സഭയിൽ സമൂഹം ചെലുത്തുന്നത്? എന്തു കൊണ്ടു അനേകം പാപികൾ വെളിച്ചത്തിലേക്കു വരുന്നില്ല?

ഭിന്നത എന്ന ലളിതവും ശക്തവും മരണകരവുമായ ഒരു വാക്കിൽ തട്ടിനില്ക്കുന്നു. അതാണ് ഭിന്നത എന്നത്. ഇന്നു ലോക ത്തിൽ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്. മതപരമായ ലോകത്തിൽ ഈ വിഭജനം ലോകത്തിൽ അവിശ്വാസം ജനിപ്പി ക്കും. മതപരമായ ലോകത്തിൽ കലക്കം ആണ് ഇതുണ്ടാക്കുന്ന ത്. ഈ കലക്കം സമാധാന പ്രഭുവിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ചതല്ല. ആത്മിയ വിവരങ്ങളെ കുറിച്ച് അറിവില്ലാതിരുന്ന കൊരിന്ത്യാസഭക്കു അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസ്, അതെങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കണ മെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: പ്രവാ ചകന്മാരുടെ ആത്മാക്കൾ പ്രവാചകന്മാർക്കു കീഴടങ്ങിയിരിക്കു ന്നു. ദൈവം കലക്കത്തിന്റെ ദൈവമല്ല, സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവ മത്രെ (1 കൊരിന്ത്യർ 14:32-33). ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തെ കലക്കിയി ട്ടിരിക്കുന്ന സമൂഹം അതിന്റെ ശക്തിയെയും സ്വാധീനത്തെയും എങ്ങനെ അനുഭവിക്കും?

ഈ ഭിന്നത എന്ന പ്രശ്നത്തിനുള്ള ഏക പരിഹാരം ഐക്യ തയാണ്. നമ്മുടെ സമൂഹത്തെ എങ്ങനെയെങ്കിലും മാറ്റിയെടു ക്കാൻ സഹായിക്കുകയാണെങ്കിൽ ദൈവഭയമുള്ളവർ ശ്രമിക്കേ ണ്ടതു ഈ വിധത്തിലാണ്. നമ്മുടെ സാമാന്യ ബുദ്ധി ദൈവനീ തിക്കായി ഉണരണം. ദുഷ്ടനിൽ നിന്നു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ വിടു വിക്കേണ്ടതിനു; തന്റെ ക്രൂശീകരണത്തിനു മുൻപ് അവർക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്. പിശാചിന്റെ തന്ത്രത്തിൽ നിന്നും അവന്റെ ഉപായ പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്നും അവർ വിമുക്തരായിരിക്കേ ണ്ടതു ആവശ്യമായിരുന്നു. പിന്നീട് ദൈവവചനം കേട്ട് അനുസ രിക്കുവാനിരിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടിയും അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കു

ന്നുണ്ട്. ഇവർക്കു വേണ്ടി മാത്രമല്ല ഇവരുടെ വചനത്താൽ എന്നിൽ വിശ്വസിപ്പാനിരിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടിയും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ലോകം വിശ്വസിപ്പാൻ അവർ എല്ലാവരും ഒന്നാകേണ്ടതിനു, പിതാവേ, നീ എന്നിലും ഞാൻ നിന്നിലും ആകുന്നതുപോലെ അവരും നമ്മിൽ ആകേണ്ടതിനു തന്നെ (യോഹന്നാൻ 17:20-21). ലോകത്തുള്ള മനുഷ്യരെ ക്രിസ്തുവിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ നമുക്ക് ഐക്യത ആവശ്യമാണ്. എങ്ങനെ നമുക്ക് ഐക്യത കൈവരിക്കാം?

ഒരു പൊതു നിർദ്ദേശത്തിന്റെ ഉറവിടം

ആദ്യമായി എല്ലാവർക്കും സ്വീകാര്യമായ ഒരു പൊതു നിർദ്ദേശം ആവശ്യമാണ്. "എന്റെ വചനം കൈക്കൊള്ളാതെ എന്നെ തള്ളിക്കളയുന്നവനെ ന്യായം വിധിക്കുന്നവൻ ഉണ്ടു; ഞാൻ സംസാരിച്ച വചനം തന്നെ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ അവനെ ന്യായം വിധിക്കും (യോഹന്നാൻ 12:48). ന്യായവിധി യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വചനാടിസ്ഥാനത്തിലായതിനാൽ അവയാണ് സ്വീകാര്യമായ ഏറ്റവും നല്ല നിർദ്ദേശം. അവന്റെ കല്പനകളും ഉപദേശങ്ങളും മത്തായി, മർക്കൊസ്, ലൂക്കൊസ്, യോഹന്നാൻ എന്നീ സുവിശേഷ ഭാഗങ്ങളിൽ കാണാം. "തെയോഫിലോസേ, ഞാൻ എഴുതിയ ഒന്നാമത്തെ ചരിത്രം യേശു തിരഞ്ഞെടുത്ത അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ കല്പന കൊടുത്തിട്ടു ആരോഹണം ചെയ്ത നാൾ വരെ അവൻ ചെയ്തും ഉപദേശിച്ചും തുടങ്ങിയ സകലത്തെയും കുറിച്ചു ആയിരുന്നുവല്ലൊ" (പ്രവൃത്തി 1:1). ആകയാൽ പുതിയ നിയമത്തിലെ ആദ്യത്തെ നാലു പുസ്തകങ്ങളിൽ യേശുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവൻ പഠിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ സ്വയമായവയായിരുന്നില്ല. പിതാവിന്റെ ഉപദേശമായിരുന്നു. ശത്രുവിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളിൽ കുടുങ്ങാതെ അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ ഈ ഉപദേശപ്രകാരമുള്ള ജീവിതമാണാവശ്യം.

പുതിയ നിയമത്തിലെ ശേഷം ഭാഗങ്ങളും ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനമായി തന്നെ നാം തിരിച്ചറിയണം. യേശു, അപ്പൊസ്തല

ന്മാരോടു പറഞ്ഞതു പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന കാര്യസ്ഥൻ അവർക്കു സകലവും ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കുമെന്നും അവരോടു അവൻ പറഞ്ഞതു ഒക്കെയും ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നാണ് (യോഹന്നാൻ 14:26; 16:13). നാം ദൈവസന്നിധിയിൽ കൊള്ളാകുന്നവരായി കാണപ്പെടണമെങ്കിൽ നാം പുതിയ നിയമം ശ്രദ്ധയോടെ വായിച്ച് പഠിച്ച് അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയും ദൈവത്തെ സേവിക്കയും ചെയ്യണം.

ഒരേ ഒരു വിശ്വാസം മാത്രം

"നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം, എനിക്ക് എന്റെ വിശ്വാസം" എന്ന പൊതുവായ ഒരു പ്രസ്താവന നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കാം. പല വിശ്വാസം ദൈവത്തിൽ നിന്നോ ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നോ അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ നിന്നോ ഉത്ഭവിച്ചതല്ല. ദൈവശ്വാസിയരായ അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ നിന്നു നമുക്കു ലഭിച്ചത് ഏക വിശ്വാസമാണ് (എഫെസ്യർ 4:4-5). ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു യൂദയും വിശുദ്ധന്മാർക്കായി ഒരിക്കലായി തന്നിരിക്കുന്ന ഏക വിശ്വാസത്തെ പരാമർശിച്ച് എഴുതിയിട്ടുണ്ട് (യൂദാ 3). ഒന്നാമത്തെ സുവിശേഷ യാത്രക്കു ശേഷം പൗലൊസും, ബർന്നബാസും ലുസ്ത്ര, ഇക്കോന്യ, അന്തോക്യ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ ശിഷ്യന്മാരെ ഏക വിശ്വാസത്തിൽ നിലനില്ക്കാൻ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് (പ്രവൃത്തി 14:21-22).

ക്രിസ്തുവിനെ പിൻപറ്റുന്നവർ സ്വീകരിക്കേണ്ട വിശ്വാസവും ജീവിത മാതൃകയും, ദൈവശ്വാസിയരായ അപ്പൊസ്തലന്മാരും ലേഖകരും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് ആർക്കും മാറ്റാവുന്നതല്ല. എല്ലാവർക്കും ഉള്ള ഏക നിലവാരമാണ് അത്. നിങ്ങൾ ഈ പുതിയ നിയമ വിശ്വാസത്തിൽ ആണോ എന്നു നിങ്ങൾ തന്നെ ശോധന ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ കൊള്ളരുതാത്തവർ അല്ല എന്നു വരികിൽ യേശുക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടു എന്നു നിങ്ങളെത്തന്നെ അറിയുന്നില്ലയോ? (2 കൊരിന്ത്യർ 13:5-6).

✶

വിഭാഗീയരഹിത ക്രിസ്ത്യാനിത്വം

തോമസ് ആർ.ഡി.

ഒരാൾ ഏതെങ്കിലും നാമധേയ വിഭാഗത്തിൽ അംഗമാണ് എന്നു പറയുന്നതു തികച്ചും സമൂഹത്തിൽ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുതയാണല്ലോ. എന്നാൽ അതിന്റെ ഗൗരവാവസ്ഥ ആരും പരിഗണിക്കുന്നില്ല. ആളുകളെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗത്തിൽ അംഗമായിരിക്കണം എന്നേയുള്ളു. അതേതായാലും കുഴപ്പമില്ല എന്നതാണ് അവരുടെ തോന്നൽ. നാമധേയ വിഭാഗങ്ങളിൽ എല്ലാം തന്നെ ബഹുമാന്യരായ ധാരാളം ആളുകൾ ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നാമധേയ വിഭാഗങ്ങളെ ആളുകൾ പ്രശ്നമാക്കുന്നേയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത വണ്ണം ലോകം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന ശൃംഖലയാണ് ഇത്. എന്താണ് നാമധേയ വിഭാഗം എന്നാൽ? അതറിഞ്ഞു കൂടാത്ത ധാരാളം പേർ ലോകത്തിലുണ്ട്.

പ്രത്യേകം നാമമെടുത്തു വിഭജിച്ചിരിക്കുന്ന ഓരോ സംഘടനകളാണ് നാമധേയ വിഭാഗങ്ങൾ. മതപരമായി സ്വയം പേരെടുത്തിരിക്കുന്ന വ്യത്യസ്ത സമുദായങ്ങളായി നിലകൊള്ളുന്നവരെയാണ് നാമധേയ വിഭാഗങ്ങൾ എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. ഓരോന്നും സ്വതന്ത്ര ക്രിസ്ത്യൻ സംഘടനകളായി അറിയപ്പെടുന്നു. ഏതു വിഭാഗത്തിലായാലും കുഴപ്പമില്ല എന്നതാണ് അവരുടെ ചിന്ത. സ്വർഗത്തിൽ പോകുന്നതിനു അതൊന്നും തടസമല്ല എന്ന കണ്ക്കുകൂട്ടലിലാണ് അവർ. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകുവാൻ അവരുടെ വിഭാഗത്തിൽതന്നെ അംഗങ്ങളായിരിക്കണം എന്ന് അവർക്കു നിർബന്ധമില്ല. ഒരു വിഭാഗം മറ്റൊന്നുപോലെ നല്ലതാണ് എന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. പക്ഷെ ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ സമൂഹമാണ് മെച്ചപ്പെട്ടതെന്നു അവർ വാദിക്കും. അവരുടെ കാഴ്ച്ചപ്പാടിൽ സഭ എന്നതു വലിയ ഒരു സമൂഹവും നാമധേയ വിഭാഗങ്ങളെല്ലാം അതിലെ ഓരോ ശാഖകളും

ആകുന്നു എന്നതാണ് അവരുടെ ആശയം. പക്ഷെ ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ ഈ വിഷയത്തെ അവർ പരിശോധിക്കാറില്ല.

ക്രിസ്ത്യാനികളെ കുറിച്ചോ സഭയെ കുറിച്ചോ ബൈബിളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന സത്യം ബഹു ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. അഥവാ ചുരുക്കം പേർ മനസിലാക്കിയാലും അതത്ര ഗൗരവമായി എടുത്തിട്ടില്ല. അവർക്കു ദൈവത്തിന്റെ ഹിതം വാസ്തവത്തിൽ അറിയണമെന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവർ പുതിയ നിയമം ശരിയായി വായിക്കുമായിരുന്നു. അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ യുക്തിസഹജമായി ഗ്രഹിക്കുമായിരുന്നു. തന്നെയുമല്ല, ദൈവനിയമ വിരുദ്ധമായ നാമധേയ ആശയങ്ങളെ അവർ വിട്ടുകളയുമായിരുന്നു. നാമധേയ വിഭാഗീയത ഇല്ലാത്ത ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തെയാണ് വേദപുസ്തകം പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നത്. തിരുവെഴുത്തുകളെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഈ സത്യത്തെ സ്വീകരിക്കും. നാമധേയ വിഭാഗങ്ങളിലെ അംഗത്വത്തേക്കാൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയിലെ അംഗത്വമാണ് ദൈവം അംഗീകരിക്കുക എന്നതാണ് പരമാർത്ഥം. ദൈവാത്മാവിനാൽ പ്രചോദിതരായ ലേഖകന്മാരുടെ പ്രസ്താവനകളെ വേദവാക്യമായി നമുക്ക് എടുക്കാവുന്നതാണ്.

ഒരു നാമധേയ വിഭാഗത്തിലും അംഗമാകാതെ വിശ്വസ്തരായ ക്രിസ്ത്യാനികളായി ജീവിക്കുവാനും ക്രിസ്തുവിനെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും മരണംവരെ ഇന്നും അവസരമുണ്ട്. അങ്ങനെ മരിച്ചാൽ പിന്നീട് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എന്നേക്കും ദൈവവുമായി വസിക്കാനും സാധിക്കും എന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? അതു സാദ്ധ്യമാണ്, യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ലോകത്തിൽ ഉള്ള നാമധേയ വിഭാഗങ്ങളിൽ അംഗങ്ങളാകാൻ ബൈബിളിൽ ദൈവം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ദൈവം വെറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ബൈബിളിൽ സഭയെ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതു വിഭജിക്കപ്പെട്ടതല്ല. പിന്നെയോ ഏക സഭയാണ്. ആ സഭ ക്രിസ്തുവിനുള്ളതാണ്; ക്രിസ്തുവാണ് ആ സഭയുടെ തല. ഇതാണ് പലർക്കും മനസിലാക്കാൻ കഴിയാത്തത്. അതുകൊണ്ട് അവർ

സഭയെ ഭൗതിക സംഘടനയായി അവർ മാറ്റിയിരിക്കയാണ്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ സംഘടനകൾക്കെല്ലാം ഓരോ മാനുഷിക തലയും തലസ്ഥാനവും അവർ രൂപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ബൈബിളിലെ പുതിയ നിയമസഭയുടെ ചിത്രം നിങ്ങൾക്കു കിട്ടുവാൻ അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ വായിക്കണം. നിഷ്പക്ഷമായി പരിശോധിച്ച് കാര്യങ്ങൾ വസ്തുനിഷ്ഠമായി ഉൾക്കൊള്ളുക. ഏകമെന്ന് അല്ലെങ്കിൽ ഒന്ന് എന്ന് വിചാരിക്കുന്ന ഏഴു കാര്യങ്ങളെ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. എഫെസ്യ ലേഖനം 4-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നാമധേയ വീഭാഗീയതയിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ഒരാൾക്കു എഫെസ്യ ലേഖനത്തിലെ ഈ വിവരണം വിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ഭിന്നത ദൈവം വെറുക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിന്റെ അടിത്തറ തന്നെ ഐക്യതയാണ്. പക്ഷെ ഇന്ന് എണ്ണമറ്റ സമുദായങ്ങൾ പല പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യനിർമ്മിത സഭകളെ ദൈവം അംഗീകരിക്കുകയില്ല, മതപരമായി ഇന്ന് സകല അധികാരവും കർത്താവിനുള്ളതാണ്. നാക്കിനാലോ ക്രിയയാലോ എന്തു ചെയ്താലും അത് കർത്താവിന്റെ അധികാരത്തിലായിരിക്കണം ചെയ്യേണ്ടത്.

കർത്താവ് രക്തം കൊടുത്തു സമ്പാദിച്ചതാണ് സഭ. സഭ ഏതായാലെന്താ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചാൽ പോരേ എന്നു വാദിക്കുന്നവരുണ്ട്. എന്തു തന്നെയായാലും, ദൈവം വെറുക്കുന്നതിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവരാണഅ അധികവും. വേറൊരു കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്, കർത്താവ് മടങ്ങി വരുമ്പോൾ, എല്ലാവരും ന്യായവിധിക്കായി ദൈവമുൻപാകെ നിൽക്കണം. കൂടാതെ കർത്താവിന്റെ രാജ്യമാകുന്ന സഭയെ കർത്താവ് പിതാവിന്ന് ഏൽപിച്ചു കൊടുക്കും. മനുഷ്യനിർമ്മിത സഭകളെ അവൻ അന്നു തള്ളിക്കളയും..

★

Watch!

SATHYANADAM

TV PROGRAME

TRUE GOSPEL MESSAGE

Speaker:

Bro.P.K. VARGHESE

Saturday **6 am to 6.30 am**

On JAI HIND CHANNEL

കേൾക്കുക!

സത്യനാദം

ബ്രദർ.

പി.കെ വർഗ്ഗീസ്

പ്രസംഗിക്കുന്നു

എല്ലാ ശനിയാഴ്ച്ചയും

രാവിലെ 6 മണിക്ക്

ജയ്ഹിന്ദ് ടിവിയിൽ

കേൾക്കുക!